

Opfattelse af sin Stilling overfor Rigsdagen ingen Grund har til at stole paa, at han, naar først hans Forslag var bevilget, vilde tage fornødent Hensyn til de Forudsætninger med Hensyn til andre Anlæg, hvorfra man ved Bevilgelsen maatte være gaaet ud«. — Sluttelig tilføjes, at »Indenrigsministerens seneste Udtalelser i Folketinget, hvorved han tydelig har ladet forstaa, at han af Uvilje over, at det her omhandlede Lovforslag ikke er blevet fremmet efter hans Ønske, nægter sin Medvirkning til Iværksættelsen af andre Statsbaneanlæg, og at han af denne Grund endog paatager sig Ansvar for at standse Udførelsen af Foranstaltninger, der saavel af Jærnbanebestyrelsen som af ham selv ere blevne betegnede som paatrængende nødvendige, har kun kunnet tjene til yderligere at bestyrke Flertallet i den Opfattelse, at det er i høj Grad utilraadeligt at betro denne Minister Gennemførelsen af vigtige Statsbaneanlæg«.

37. F. t. L. om tvungen Afgivelse af Vejmateriale til Anlæg og Vedligeholdelse af offentlige Veje og Gangstier samt Jærnbaner. (Indenrigsministeren.) [A. Sp. 2747.]

Fremsat i *Folketinget* 10/12 (F. Sp. 1476). 1. Beh. 15/12 (F. Sp. 1539). Henvist til Udvalg (A. Jensen (Form.), Nøhr (Sekr.), Frederiksen, P. Madsen, K. Jensen (Hjørring A. 2), Nielsen-Grøn, Jessen, Lohmann, K. Jensen (Svendborg A. 4), J. Hage, C. Rasmussen). Betænkning (B. Sp. 1509) afgiven 9/3 (Ordfører: P. Madsen). 2. Beh. 16/3 (F. Sp. 4708).

Forslagets Fremkomst skyldes et i Samlingen 9/08 fremkommet privat Forslag om, at de om Vejmateriale Afgivelse til Landevejes og Jærbaners Anlæg og Vedligeholdelse gældende Bestemmelser ogsaa skulle være anvendelige, hvor det gælder Anlæg og Vedligeholdelse af de under Sognekommunernes Bestyrelse hørende Biveje, hvilket Forslags Behandling endte med en Opfordring til Regeringen til at fremkomme med Lovforslag paa dette Omraade. Lovforslaget hviler navnlig paa følgende Betragtninger: at den nu gældende Regel, at enhver Lodsejer er pligtig at afgive Vejmateriale fra sin Grund saaledes, at han kun faar Erstatning for den Skade, som paaføres Ejendommen ved Materialets Borttagelse, ikke for selve Værdien af Materialet, virker uretfærdig og neppe heller er ganske stemmende med Grundsætningen i Grundlovens § 82, at det